

niedziela, 03.12.2017

Czas Adwentu

Pierwszą wzmiankę historyczną o Adwencie spotykamy w jednym z dekretów synodu, odbytego w mieście hiszpańskim, w Saragossie, w 380 roku. W tym czasie Adwent istniał w Hiszpanii i w Galii. Jednak dokładniejsze dane posiadamy z wieku V i VI. Na wzór Wielkiego Postu trwał on w niektórych stronach 40 dni a rozpoczynał się od święta św. Marcina (11 XI). Trwał do Bożego Narodzenia. Obowiązywał wówczas post, chociaż w formie nieco łagodniejszej niż w Wielkim Poście. Nadto obowiązywała abstynencja małżeńska, zakaz wojen, wesel i zabaw hucznych. Charakter tego okresu był wybitnie pokutny. W niektórych okolicach Adwent zaczynał się znacznie wcześniej, bo uroczystością Podwyższenia Św. Krzyża (14 IX). W Rzymie zwyczaj obchodzenia Adwentu datuje się od początku wieku VI. Obejmował on cztery tygodnie przed Bożym Narodzeniem. Treścią Adwentu jest tajemnica grzechu pierworodnego oraz fatalnych skutków, jakie nieposłuszeństwo pierwszych ludzi sprowadziło na rodzaj ludzki. W tym stanie rozpaczliwym i beznadziejnym Bóg pierwszy zwraca się do człowieka i ofiaruje mu swoje przebaczenie: Syn Boży staje się człowiekiem i zadośćuczyni Bogu Ojcu za winę Adama. Pięknie to wyraża pieśń adwentowa: "Ale Ojciec się zlitował Nad nędzną ludzi dolą. Syn się chętnie ofiarował, By spełnić Bożą wolę." Tak więc głównym motywem Adwentu jest nauka Kościoła o zbawieniu rodzaju ludzkiego, o pojednaniu go z jego niebieskim Stworzycielem i Zbawcą. Jakże głęboki i wstrząsający materiał do rozważania: dramat upadku człowieka, jego nędzy; geneza rozdzielenia po dzień dzisiejszy w jego osobowości, którą w sposób tak pełny obnażył Pascal a z drugiej strony wyciągnięte ku zbłąkanej ludzkości ramię miłosiernego Boga, ofiarujące łaskę zmiłowania. Zanim Pan Bóg zesłał na ziemię Zbawiciela, przez wiele lat przygotowywał rodzaj ludzki na Jego przyjście. Ogólnikową zapowiedź daną w raju będzie przez proroków poszerzał i wyjaśniał aż do szczegółów tak dokładnych, jak odnośnie miejsca, czasu, narodu i wielu innych bardzo bliskich okoliczności przyjścia i działalności Zbawiciela. Wybrał także Pan Bóg jeden naród, który ideę mesjańską miał pilnie strzec i pokoleniom przekazywać. Tak więc już od samych początków roku kościelnego Jezus Chrystus, Boży Syn, wyłania się wyraźnie jako postać centralna w charakterze Zbawiciela. Chrystus Pan zjawił się już na naszej ziemi. Dokonał swojej zbawczej misji. Ale, jak sam wiele razy zapowiadał, powróci jeszcze na nasz glob, aby dokonać na końcu świata powszechnego sądu. Będzie to czas żniwa, w którym pszenica zostanie zebrana do spichlerza a kłosał wrzucony do ognia. Chrystus Pan zjawi się już nie w postaci małej dzieci, ale jako władca i pan: Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swojej chwale i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądzie na swoim tronie, pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych (ludzi) od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. (źródło: "Rok kościelny") Adwent w naszej parafii rozpoczęliśmy tradycyjnie rekolekcjami. Tegorocznym rekolekcjonistą był ks. dr Mirosław Czapla, sędzia Sądu Metropolitalnego w Krakowie.